

Megjegyezzük még, hogy ezen különbség a távcső rendes állásánál +, megfordított állásánál pedig —, az az hogy az első módon meghatározott távolság a távcső rendes állása mellett a valódinál kisebb, a távcső megfordított állásánál a valódinál nagyobb.

Egyébiránt az első módon meghatározott távolságból számítás útján könnyen kipuhatolhatjuk a valódi távolságot, ugyanis a fentebbi egyenletből $a \cdot o' = \frac{c \cdot o \cdot (A \cdot C + a \cdot c)}{A \cdot C + 2 \cdot a \cdot c}$ ha $A \cdot C = n \times a \cdot c$ tesszük, lesz a valódi távolság $c \cdot o = a \cdot o' \cdot \frac{n+2}{n+1}$; hol n ugy mint fentebb 100-szor annyi mint a mennyi ölnek a lajstrom szerint 1'' az az 20 fordulat felel meg.

A második reductionora nézve (a távmérő központkivüli állása által okozott különbséget illetőleg) ugyan az áll, mit az irányhossz kipuhatolásánál mondtunk, a maximum itt is $\triangle, = \pm 0.037$ öl.

(Folyt. köv.)

Választott birósági tévedések.

A „Pester Lloyd“ idei junius-hó 10-kén 131 szám alatt kiadott reggeli lapjában a máramarosi faüzletről, Beiwinkler Károly erdőmérnök; Schnorfeil A. erdőigazgató; Wessely János erdőfelügyelő; Hoenig Alajos erdőfelügyelő és Illés Nándor erdőmester urak által aláírva, egy emlékirat jelent meg.*)

Hogy az ebben előforduló téves felfogásoknak, technikai igazságok gyanánt való terjesztését a netaláni hallgatással helye-

*) Nevezett urak, a kir kincstár s ifj. Pollák Bernát fakereskedő ur között felmerült famínösítési ügyben mint választott bírák voltak hivatva ítéletet mondani.

selni ne látszassunk, szükségesnek tartjuk annak két állítására megjegyzéseket tenni.

1. Az emlékiratban az mondatik: „A tudomány a műszakilag minősített haszonfa, azaz: a minden idő viszonyok közt (?) általánosan kelendő áru termelésére azon szabályt adta, hogy ilynemű árura csak azon fa alkalmas mely abszolút egészséges és hibátlan, míg mind azon fa, mely ezen megjelölt minősítéssel nem bír, a tűzifák sorába tartozik.“

Ezen állítás téves, és ugy erdészeti, mint kereskedelmi szempontból mint teljes lehetetlenség nincs is elfogadva, a mennyiben a tudomány a haszonfákat egyáltalában nem ugy minősítette, miként azok az emlékirat idézett szövege szerint megjelölve vannak, tudniillik hogy azok abszolút egészséges és hibátlanok legyenek (!) hanem mint azt, a memorandum t. szerzőinek szavát használva, az elnevezés is mutatja, épen haszonfáknak osztályozta, azaz: értve haszonképes vagyis feldolgozható fákat.

Ehez képest tehát az a ki a nevezett urak tudományos nézete szerint valakinek „abszolút egészséges és hibátlan fát“ adna el — nagyon rosszul járna — minthogy ily kötelezettség teljesítése a lehetetlenségek országába tartozik, mert a legszebb törzsön és tönkön valamint a legszebb deszkán is abszolút véve mindég fedezhető fel hiba; mire nézve a pesti tőzsdei bíróság jegyzőkönyve elégséges bizonyítékot szolgáltathat.

2. Jóllehet, hogy a fent említett emlékirat szószerint idézett pontjában az mondatott, miszerint „mindazon fa, mely ezen megjelölt minősítéssel (abszolút egészséges és hibátlan) nem bír, a tűzifák sorába tartozik,“ — mégis az emlékirat utolsóelőtti pontjában, tekintettel az ország érdekére, hogy az általános fa-

kereskedelemnek és iparnak kár ne okoztassék, s hogy a kereskedőknek a csempészetre és a közönség megkárosítására alkalom ne nyujtassék, komoly szükségesség gyanánt hangsúlyoztatik: „hogy a műszakilag nem minősített haszonfa ne mint olyan hanem az illető törzs, a mennyire lehetséges csak fűrészárura és tűzfának átdolgozva vitessék kereskedésbe.“ avagy a műszakilag nem minősíthető fából is metszett-áru készitessék.

Ez egyenes ellentmondása az első állításnak.

A tudomány és gyakorlat épen az ellenkezőt tanítja és pedig nevezetesen aként: hogy a metszett anyagot a legszebb és legjobb fából kell készíteni, a mit szintén minden fakereskedő igazol; de ki is lenne képes arra hogy egy műszakilag nem alkalmas haszonfába a drága metszési költséget p. o. köblábanként 10—12 krt befektesse azért, hogy abból egy hibás és tarthatlan deszkát nyerjen!

Megjegyezzük még, hogy a megjelölt emlékirat többi, a máramarosi fatermelést illető, állítására netalán adható válasz, az erre illetékes máramarosszigethi kir. jószág- és bányaigazgatóságot illeti, s hogy a „Pester Lloyd“ következő napi vagyis junius 11-kén kiadott reggeli lapjában a fennebb közölt műszaki tévedések egy szakértő részéről már szintén oly magyarázatot kaptak, hogy ezen állítás „absolut egészséges fa“ a czélon tul-lő s hogy a fűrészárúkká átdolgozandó fának szintén oly műszaki minősítéssel kell birni mint a haszonfának, s hogy az illető urak az átdolgozást csak úgy értheték, miszerint az illető fatörzs egészséges része vétessék ki deszkára, — a mi természetesen ismét mást jelent, noha semmi esetre sem változtat azon, hogy az emlékirat öt tagból álló szerkesztő testülete egyik határozott és magában is téves definitiójával szemben mily ellentmondó állítást irt alá és adott a közönség tudomására.

Bedő Albert.